

2017-32-0152-00114

Skrivelse af 29. november 2017 fra Midt- og Vestjyllands Politi

Embedsdyrlægen observerede ved det levende syn på slagteriet et slagtesvin med rumperet navlebrok, hvor ca. 20 cm lange sorte strenge hang ud af et sår i bunden af broksækken. Ved undersøgelsen efter slagtning kunne det konstateres, at der var tale om fremfald af tyndtarmen.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt ovennævnte lægges til grund, har soen under sit ophold i besætningen, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af sagsoplysningerne, at embedsdyrlægen ved det levende syn på slagteriet observerede et slagtesvin med rumperet navlebrok og ca. 20 cm lange sorte strenge hang ud af et sår i bunden af broksækken. Af anmeldelsen fremgår, at det ved den kliniske undersøgelse af det levende dyr kunne konstateres at *"brokket var ca. 8 cm i diameter med sår og fremfald i hele fladen."* Det fremgår endvidere, at *"ved undersøgelsen efter slagtning fandtes et åbent navlebrok med fremfald af tyndtarmen... Brokporten var ca. 5 cm lang med begyndende pus- og fibrinsamling lokalt i åbningen, samt nekrose af tarm. Desuden fandtes kronisk hjertesækkbetændelse (pericarditis) og kronisk brysthindebetændelse (pleuritis)."*

Materiale fra slagtesvinet blev sendt til patoanatomisk undersøgelse på Sektion for Patologi, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab, KU SUND, der fandt følgende:

"Identifikation:

Brok fra navleregionen samt tyndtarme, milt, ventrikel og oment målende ca. 83x52x16 cm.

Sektionsfund:

Ved inspektion af præparatet fandtes et rumperet navlebrok med åbning i en ventral sårdannelse på broksækken og tarmfremfald af tyndtarme (jejunum). Brokket var beliggende mellem yverets rækker af patter og havde en brokport på ca. 5 cm i diameter. Den rumperede broksæk, der havde en højde på ca. 5 cm og en diameter på ca. 7 cm, havde en åbning ventralt i et sår, der i randen var belagt med en nekrotisk (dødt) sårskorpe. Ved gennemskæring af broksækken via brokporten fandtes den indvendige del af sårranden at være belagt med ca. 1 mm tykt granulationsvæv. Under granulationsvævet fandtes nydannet bindevæv med stedvis blødning. Bindevævet antog en maksimal tykkelse på ca. 1,5 cm. De fremfaldne tyndtarme, der havde passeret åbningen i såret, var nekrotiske og målte ca. 20 cm i længden. De øvrige tyndtarme var af normalt udseende.

Der blev udtaget væv fra repræsentative områder (sårskorpe, såråbning i broksæk, fremfaldne tyndtarme) til histologisk undersøgelse. Ved den histologiske undersøgelse fandtes celleinfiltration, nekrose, fibrin, bakterier og granulationsvæv i relation til sårskorpen samt i randen af såråbningen i broksækken. Dertil fandtes nekrose af tyndtarmene.

Konklusion:

De observerede forandringer er forenelige med ruptur af et kronisk sår ventralt på et navlebrok med fremfald af tyndtarme og efterfølgende nekrose af disse. Sårformationen var sæde for nekrose, granulations- og bindevævsnydannelse. Det vurderes, at forandringerne i de fremfaldne tyndtarme og rupturranden har en alder på flere timer, samt at såret har en alder på flere uger.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder, at slagtesvinets situation på et tidligt tidspunkt i besætningen burde have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at svinet var blevet isoleret i en sufficient indrettet sygesti med et tykt lag strøelse, løbende var blevet undersøgt for afheling af såret eller var blevet aflivet. Lidelsen har været tydelig og let erkendelig med et ca. 8 cm stort navlebrok med kronisk sårdannelse, der dækkede hele bunden.

Såfremt det kan eftervises, at brokket var rumperet, og tarmene faldet ud, mens slagtesvinet endnu var i besætningen, finder Rådet, at slagtesvinet under opholdet i besætningen har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets behov.

Rådet vil da karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Såfremt det ikke kan eftervises, at brokket var rumperet, og tarmene faldet ud, mens slagtesvinet endnu var i besætningen, finder Rådet, at slagtesvinet under opholdet i besætningen har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom det ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets behov.

Rådet vil da karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr jf. dyreværnslovens §§ 1 & 2.

Spørgsmål 2:

Har soen været egnet til transport?

Svar ad 2:

Rådet anser svin med komplicerede navlebrok, herunder navlebrok med sårannelser på broksækken, for uegnede til transport. Sådanne svin skal afvises inden transporten og aflives i besætningen.

Lægges ovennævnte, samt svar ad 1 til grund, finder Rådet, at slagtesvinet ikke var egnet til transport til slagteriet, heller ikke som skånetransport. Under læsning og transport har slagtesvinet været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe.

Rådet finder, at svinet har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 3:

Har soen ved at blive transporteret, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 3:

Se svar ad 2.

Spørgsmål 4:

Har soens tilstand og lidelse været erkendelig forud for transporten, og i bekræftende fald i hvilket omfang?

Svar ad 4:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 5:

Kan tilstanden været blevet forværret under transporten, og i givet fald i hvilket omfang?

Svar ad 5:

Det fremgår af obduktionsrapporten, at ved gennemskæring af broksækken via brokporten *"fandtes den indvendige del af sårranden at være belagt med ca. 1 mm tykt granulationsvæv. Under granulationsvævet fandtes nydannet bindevæv med stedvis blødning.."*, samt at *"De observerede forandringer er forenelige med ruptur af et kronisk sår ventralt på et navlebrok med fremfald af tyndtarme og efterfølgende nekrose af disse. ... Det vurderes, at forandringerne i de fremfaldne tyndtarme og rupturranden har en alder på flere timer..."*.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet det sandsynligt, at slagtesvinets almentilstand og læsionen på svinets broksæk var forværret under transporten til slagteriet, hvor det har været udsat for risiko for bid, tråd, puf og stød fra de andre svin og mod vognens sider, og ved ankomsten til slagteriet fremstod med ruptur af det kroniske sår med tarmfremfald.

Spørgsmål 6:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 6:

Der skal henvises til Rådets udtalelse af 2. december 2008 om svin med store/komplicerede navle- eller lyskebrok.

Afgørelse:

Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 25.000 kr. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 14 dage.

Tiltalte chauffør blev frifundet.

Tiltalte transportvirksomhed blev frifundet.